

Sag anlagt den 21. marts 1980 af C. Melchers & Co. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 101/80)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. marts 1980 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af C. Melchers & Co., Bremen, Tyskland, repræsenteret af advokaterne Walter van Gerven og Ivo van Bael, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger & Hoss, 15 Côte d'Eich.

Søgsmålet er rettet mod Kommissionens beslutning IV/29.595 (1).

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at artikel 1 i Kommissionens beslutning er ugyldig;
2. subsidiært annulleres beslutningens artikel 3, stk. 3, for så vidt som den pålægger sagsøgerne en bøde på 3 596 667 DM;
3. mere subsidiært nedsættes bøden;
4. der foranstalles en sådan bevisførelse, som findes passende, herunder personligt fremmøde af Melchers' komplementarer og afhøring af de vidner, som sagsøgerne har anført i stævningen;
5. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tre væsentlige konstateringer i Kommissionens beslutning vedrørende sagsøgernes påståede deltagelse i en samordnet praksis — nægtelse af at levere til en ny kunde som følge af en samordnet praksis mellem sagsøgerne, Pioneer og MDF, og kravet om et skriftligt tilsagn fra den nævnte nye kunde om ikke at eksportere — er hverken baseret på de faktiske omstændigheder eller støttet af relevante beviser. I stedet for at have udvist den yderste forsigtighed synes Kommissionen systematisk at have lagt klagerens fremstilling af de faktiske omstændigheder til grund.
- Kommissionen har ikke ført bevis for, at den adfærd, sagsøgerne, Pioneer og MDF, beskyldes for, havde til formål eller til følge i nævneværdig grad at begrænse konkurrencen inden for fællesmarkedet og at påvirke samhandelen mellem medlemsstater.
- Den bøde, som er pålagt sagsøgerne, er i strid med artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 17, idet den straffer en handling, der er i overensstemmelse med aftalemæssige forpligtelser, som sagsøgerne har påtaget sig, og som forskriftsmæssigt er anmeldt til Kommissionen.
- Sagsøgernes ret til at blive hørt er blevet tilsidesat, idet Kommissionen ikke har underrettet sagsøgerne om det kriterium, der er lagt til grund for fastsættelsen af bøden, før den blev pålagt.
- Grundlaget for at pålægge sagsøgerne en bøde er utilstrækkeligt og unøjagtigt, og der ligger således et mangelfuldt ræsonnement bag et væsentligt element i beslutningen.
- Den bøde, som er pålagt sagsøgerne, overstiger grænsen i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, idet bøden udgør 18 % af sagsøgernes omsætning af det omhandlede produkt, og er i strid med proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet, idet sagsøgernes samlede omsætning er lagt til grund, herunder omsætningen i andre dele af virksomheden.

(1) EFT nr. L 60 af 5. 3. 1980, s. 21.

-
- Den bøde, der er pålagt sagsøgerne, er ikke i overensstemmelse med resultaterne af Kommissionens undersøgelser vedrørende de respektive grader af skyld hos deltagerne i den påståede overtrædelse.
 - Konstateringen af, at den overtrædelse, sagsøgerne påstas at have begået, var forsætlig, er ikke støttet af noget bevis.
 - Den bøde, der er pålagt sagsøgerne, virker konfiskatorisk og er således i strid med grundlæggende rettigheder.
 - Kommissionen har ikke anset det ansvar, den bærer i denne sag, for en formildende omstændighed.
-